

[Svend Jørgensen.]

vel eventuelt spares noget på administrationen herinde i centraladministrationen, men hvad der spares her, vil åbenbart blive brugt ude i amterne, hvor man vil få forøget arbejde. Der er jo i forvejen for lidt plads på amtskontorerne og for lidt personale, så det vil derfor sikkert blive nødvendigt for adskillige amtskontorer at udvide deres lokaler og ansætte mere personale. Det er nu heller ikke så meget det, jeg har hæftet mig ved med hensyn til dette lovforslag.

Jeg må erkende, at jeg egentlig havde ventet mig noget mere af lovforslaget, først og fremmest af forvaltningskommissionens udvalgsarbejde med hensyn til forslag om en forenkling af socialregnskaberne. Ved første øjekast var lovforslaget for mig derfor noget af en skuffelse. Jeg anerkender selvfølgelig, at man gennemfører de ændringer, hvorefter kommunerne vil kunne få refusionsbeløbene udbetalt tidligere. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Kai Jensen nævnte, at efterhånden som der bliver stillet større og større krav til kommunerne med hensyn til forskud, så kan det også komme til at gå ud over kommunernes likviditet, og derfor vil kommunerne utvivlsomt være taknemlige for at få disse tilskud hurtigere udbetalt.

Jeg er også taknemlig for adskillige af de ændringer, der nu gennemføres med hensyn til de af kommunerne så kendte og frygtede regnskabsuddrag II, som unægtelig trænger til forenkling, og jeg er sikker på, at kommunalfolk med taknemlighed vil hilse den bestemmelse, der nu indføres i loven om, at de oplysninger om kommunens beskatningsforhold, som man skulle indsende til statistisk departement i maj måned, fremtidig ikke skal indsendes på det tidspunkt, men skal indsendes sammen med regnskaberne til amtsrevisionen og derfra naturligvis gå videre til centraladministrationen. Det har været en kilde til stor ærgrelse for kommunerne, at man har skullet sammenholde disse oplysninger på bagsiden af regnskabsuddrag II vedrørende forsorsloven § 76, stk. 2, med beretningen til statistisk departement, som er afgivet allerede i maj måned, medens disse oplysninger på regnskabsuddrag II først kommer i september-oktober måned, således at der kan opstå uoverensstemmelser. Det har man haft et stort arbejde med at konstatere ikke alene i amterne men også i ministeriet, hvorefter det skal gå tilbage til kommunerne, hvor man må erkende, at der kan være indløbet uoverensstemmelser,

bl. a. fordi der jo sker ændringer i ejendoms-skyldvurderingen ude i kommunerne. Også det er jeg i høj grad tilfreds med, men jeg må jo indrømme, at jeg havde ventet, at forvaltningskommissionen havde sat ind for en forenkling af de øvrige socialregnskabsblanketter. De er vanskelige at have med at gøre, og de trænger som sagt i meget høj grad til forenkling, men jeg er klar over, at der støder man på den vanskelighed, at der skal ændringer i skatteloven til, og det kan man altså ikke i øjeblikket tage stilling til. Derfor må vi være taknemlige for det, der nu gennemføres.

Må jeg have lov til at tilføje et ønske om, at man vil gå videre med denne forenkling og udstrække den også til de almindelige socialregnskaber. Vi ville være den højtærede arbejds- og socialminister meget taknemlige, hvis dette kunne lade sig gøre.

Lorentzen: Om det foreliggende lovforslag har man lov til at sige, at det hviler på et solidt fundament, som alle de myndigheder og administrationsgrene, der har tilknytning til denne lovgivning, står bagved. Vi fra vor side er også tilhængere af en forenkling og decentralisation, og kommunalfolk vil naturligvis være glade for fremtidig at kunne vente at få lidt tidligere og hurtigere anvisning på forskellige forskud til dækning af de sociale udgifter.

Som gammel kommunalmand og som en mand, der har prøvet på et tidligere tidspunkt at få at vide, hvordan socialministeriet i virkeligheden foretog sin revision, ønsker jeg at sige, at dette her kan meget let blive til kun en lap papir. Det var det reelt før, der var ikke så forfærdelig megen realitet bag den kritiske revision, det var en talrevision. Jeg har i sin tid haft en konference med den kontorchef, under hvilken det sorterede, og som var ude i marken for at gøre iagttagelser. Det, der skal ske, er en kritisk revision, d. v. s. at man skal undersøge, om kommunerne ikke lader smutte udgifter ind under refusionsordningen, som de i virkeligheden selv skal bære. Jeg tænker her i første omgang på medlemskontingentet og forskellige andre ydelser, som kommunerne endeligt skal bære. I socialreformens vår var der ingen tvivl om, at der smuttede udgifter ind i refusionsforbundet, som rettelig skulle have været båret af de pågældende kommuner i henhold til socialreformen. Derfor henstiller jeg, når man nu får denne smukke lov, at den ikke bliver kun et stykke papir, men at det, der ligger bag den: en kritisk revision, bliver til virkelighed. Så tvivler jeg